

Isus protiv javnoga mnijenja...

[...] Isus je bio svjestan kako je i u njegovo vrijeme postojala u društvu ista opasnost stvaranja javnoga mnijenja bez pokrića, te svoje učenike želi upozoriti na tu pojavu. Ujedno ih hoće odgojiti za samostalno mišljenje koje se razlikuje od stava izgrađena u ljudskoj površnosti, već se temelji na promatranju Božjih činjenica. Jer i vrlo dobronamjerni ljudi mogu stvoriti krive stavove, pogotovo ako ih problem kao takav nadilazi te nisu dovoljno osposobljeni donijeti ispravan zaključak. U tom smjeru idu zaključci onog dijela ljudi koji su za Isusa smatrali da je Ivan Krstitelj, ili pak Ilija ili neki od proroka. Vidjeli su, naime, da propovijeda i da čini čudesa, pa se njihovo mišljenje o njemu svodilo na takav dobrohotan zaključak koji ipak nije bio u stanju izraziti istinu o Isusu.

[...] No Isus nije htio trčati ispred vremena za koje je znao da treba sazreti u srcima učenika. Vjerovao je u snagu činjenica i snagu istine koja pobjeđuje naše ljudske zablude, poluistine i laži. Znao je da će doći vrijeme kad će njegova smrti i uskrsnuće govoriti tako snažno i rječito da će mnogi potom povjerovati u to. Nije htio da mu netko vjeruje bez činjenica, na nečjelovit način, već je htio da se vjera u njega i spoznaja o njemu temelji na čvrstim dokazima i iskustvu vjere.

[...] Današnje Evanđelje je prigoda i nama da se odmaknemo od onoga što kaže javno mnijenje o Isusu, a da radije prionemo na izravnu spoznaju koju nam on pruža kad nam daje na uvid sebe i svoj život, svoje propovijedanje i svoje djelovanje. Dajmo se oduševiti istinom o njegovu utjelovljenju, mucu, smrti i uskrsnuću, te prihvaćajmo svoj križ i idimo za njim. Takvo će svjedočanstvo nošenja križa biti najbolji način oblikovanja javnoga mnijenja istinskim činjenicama, a ne ispraznim riječima.

<https://www.vieraidjela.com/isus-protiv-javnoga-mnijenja-razmisljanje-uz-12-nedjelju-kroz-godinu/>

Tebe žeda duša moja, Gospodine, Bože moj!

O Bože, ti si Bog moj;
gorljivo tebe tražim;
tebe žeda duša moja, tebe želi tijelo moje,
kao zemlja suha, žedna, bezvodna.

U Svetišću sam tebe motrio
gledajući ti moć i slavu.
Ljubav je tvoja bolja od života,
moje će te usne slaviti.

Tako ću te slaviti za života,
u tvoje ću ime ruke dizati.
Duša će mi biti kao sala i mrsa sita,
hvalit ću te kliktavim ustima.

Ti postade meni pomoć,
kličem u sjeni krila tvojih.
Duša se moja k tebi privija,
desnica me tvoja drži.

Otpjevni psalam: Ps 63, 2-6.8-9

PROMIŠLJANJE

Dječak s iskustvom – razmišljanje uz svetkovinu Rođenja svetoga Ivana Krstitelja

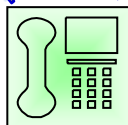
Svetkovina Rođenja svetoga Ivana Krstitelja uvijek je poticajna i puna bremenitog otajstva i poruke za svakodnevni život vjernika. Sveti Ivan Krstitelj rođen je na čudesan način, te je bio dar svojim roditeljima, Zahariji i Elizabeti, koji su u svim tim trenucima ostali vjerni Gospodinu, te su i svoga sina odgajali kao dječaka za kojega su vjerovali da će vršiti proročku službu. U svakom slučaju, oni su svoj odlučni stav da ga odgoje kao odgovorni roditelji na način da mu omoguće da se posveti potpuno služanju Bogu, pokazali odmah od Ivanova rođenja, pa čak kad su se morali suprotstaviti mišljenju susjeda i prijatelja koji su im htjeli nametnuti svoje mišljenje o svemu tome. Zato je Evanđelist i prenio da su se u Gorju svi pitali što će biti od toga dječaka (Lk 1, 57-66.80).

[...] I ako želimo biti ljudi s istinskim iskustvom ljudskoga, onda su nam prijeko potrebne takve obitelji kao mjesta stjecanja duhovnoga iskustva i mjesta izgradnje ljudskosti prema Božjim kriterijima. Tada se može reći da je ruka Gospodnja s onima koji se izgrađuju, ako vidimo da se odgajaju za neprolazne vrijednosti i kao proroci koji se stavljaju na raspolaganje samome Bogu.

Neka stoga ova svetkovina i nama donese duhovnoga poticaja da se potrudimo oko duhovne izgradnje i stjecanja vjerodostojnog iskustva, a u prvom redu da dopustimo da ruka Gospodnja bude s nama, jer samo tako možemo poput Ivana Krstitelja doseći te visine i ostvariti ciljeve koje Gospodin stavlja pred nas. Neka ovo bude poticaj za sve roditelje i obitelji da se trude svojoj djeci omogućiti iskustvo duhovnoga života i rasta, služanja Bogu i posvemašnje vjernosti njemu, kao što to učiniše Zaharija i Elizabeta. Osim toga, svima nam je nastojati oko stjecanja vjerodostojnoga duhovnoga iskustva, jer nam je svima odgojno djelovati na mlade naraštaje i odgajati ljude s iskustvom Boga i duhovnoga života, svjesni da o takvima potom ovisi budućnost i spas našega naroda.

<https://www.vieraidjela.com/djecak-s-iskustvom-razmisljanje-uz-svetkovinu-rodenja-svetoga-ivana-krstitelja/>

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozić
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka
Petrinjska 20
Zagreb

Godina 13 • broj 544 • 2022. godina

12. NEDJELJA KROZ GODINU

19. lipnja 2022.

Ti si Krist – Pomazanik Božji!
Trebalo da Sin Čovječji mnogo pretrpi.

<https://zagrebacka-policijska.gov.hr/o-nama/policijska-kapecanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Lk 9, 18-24

Dok je Isus jednom u osami molio, bijahu s njim samo njegovi učenici. On ih upita: »Što govori svijet, tko sam ja?« Oni odgovoriše: »Da si Ivan Krstitelj, drugi: da si Ilija, treći opet: da neki od drevnih proroka usta.« A on će im: »A vi, što vi kažete, tko sam ja?« Petar prihvati i reče: »Krist – Pomazanik Božji!«

A on im zaprijeti da toga nikomu ne kazuju. Reče: »Treba da Sin Čovječji mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i treći dan da uskrsne.«

A govoraše svima: »Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene, taj će ga spasiti.«

Gledat će onoga koga su proboli

U knjizi proroka Zaharije (1. čitanje), naviješteno je izlivanje Duha Svetoga na koncu vremena. S patnjom i smrću Kristovom ispunile su se riječi proroka, po kojima će ljudi gledati onoga koga su proboli. Iz probodenog srca Otkupitelja poteći će izvori milosti; svima koji vjeruju u Isusa Krista pripast će spasenje.

Apostol Pavao podsjeća Galaćane u svome pismu na to, da su u Isusu Kristu spašeni. (2. čitanje) Po vjeri i krštenju oni su postali jedno u Kristu. Postojeće razlike su relativizirane. Tako se ispunja Božje obećanje za Abrahamovo potomstvo. Ovaj je bio svijetli uzor na temelju svoje vjerničke pravednosti.

Evangelje nas izvještava o važnom bistenju, koje Isus poduzima naspram svojih učenika. Dok ostali ljudi prosuđuju po izgledu i ne mogu izići iz otrcanih fraza, apostoli po Petru svjedoče da je Isus Mesija. Isus ne želi dovesti ljude u zabludu kada je u pitanju njegova osoba, stoga će unaprijed pretkazati svojim učenicima svoju patnju i smrt, ali i svoje uskrsnuće. Put do života s Bogom moguć je samo u predanju iz ljubavi, kako ju Isus ispunja u svojoj žrtvi na križu. Baš zato trebaju učenici nasljedovati Isusa i dnevno uzimati na sebe križ. Tako će upravo pripasti punina života onima koji se predaju u ljubavi. Tko naprotiv gleda samo na sebe i svoje srce zatvara za Boga i blišnjega, ne može steći pravi život.

Kada mi danas slušamo Božju riječ, ona se tiče i nas. Zar se ne može dogoditi i nama kao ljudima o kojima govori prorok Zaharija? Oni gledaju na Probodeno-ga, dakle na Isusa, koji visi na križu. I u toj unutarnjoj boli nad strašnom patnjom, u kojoj će naricati nad njim i gorko ga oplakivati kao prvenca, pripast će im milost i oproštenje: nad njima će biti izliven duh milosti i milosrđa.

Ili riječi apostola Pavla u Poslanici Galaćanima: zar ne vrijede i za nas? Možda bismo upravo trebali razmisliti, da nas dijele različiti pogledi jedne od drugih, da je svaki u svojoj tvrdnji i svojoj obrani zapleten: jer prije svega smo otkupljeni od Isusa Krista, i u njemu smo postali jedno tijelo, koje je Crkva. Naravno da evangelje

ostaje aktualno, iako poruka o nošenju križa i samoodricanja nikada nije bila popularna. Istinsko predanje iz ljubavi u jedinstvu s Isusom Kristom, Otkupiteljem, moglo bi svijetu dati čovječnije lice. To je praktični put kojeg svaki i svaka može iskušati na sebi. Tko ne želi ništa riskirati, taj ne može ići tim putom. Radi se o cjelovitom zalaganju života u ljubavi prema Kristu i blišnjima.

Iz ljubavi prema životu – našem životu – Isus je nosio križ i umro na križu. Tko se zalaže potpuno za život, kako vlastiti tako i za život mnogih, koji još nisu došli do života, mora računati s ranama. Prvobitno se uz riječ križ mislilo na mogućnost, da se mora umrijeti kao mučenik. Evangelist Luka pisao je za zajednicu koja doduše nije bila izložena progonstvu, ali je ipak svakodnevno morala izdržati ukoliko je u svojoj okolini davala svjedočanstvo o Evangelju. Zato Luka piše, da učenici, dakle kršćani u nasljedovanju Isusa dnevno uzimaju svoj križ na sebe. Tu se ne radi o ljubavi prema križu, nego o ljubavi prema evangelju. U ljubavi prema Evangelju a time i prema životu za sve, ima ne samo velikih nego i malih mučeništava, tj. dnevno življena vjernost koja susreće breme života i ne izbjegava ga ili ne bježi od ranjavanja.

Isus ne ide samo pred nama, on također ide s nama. Još više: on nas povezuje. On po svome Duhu postaje u nama poticaj i snaga, da ga slijedimo na njegovom putu. Nasljedovanje je samo u Kristovoj zajednici. To nam se daruje uvijek kad smo okupljeni u njegovo ime, kad njega slušamo i njegovu ljubav podijelimo.

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/12-nedjelja-kroz-godinu-3/>